

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 grudnia 1981 r.

w sprawie czasu pracy i płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów.

Na podstawie art. 129 § 2 i art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i z 1981 r. Nr 6, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Czas pracy pracowników zaliczonych do I lub II grupy inwalidów, zwanych dalej „pracownikami”, wynosi 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. W tygodniach, w których przypada ustawowo uznany dzień wolny od pracy, czas pracy wynosi 28 godzin na tydzień.

2. Niedopuszczalne jest przedłużanie czasu pracy pracowników, o których mowa w ust. 1, ponad czas pracy określony w tym przepisie.

§ 2. 1. Godzinowe stawki wynagrodzenia zasadniczego pracowników wynagradzanych według czasowej lub akordowej formy płac, odpowiadające ich osobistemu zaszeregowaniu lub zaszeregowaniu wykonywanej przez nich pracy, zwiększa się proporcjonalnie do skrócenia czasu pracy w roku.

2. Skrócenie czasu pracy nie powoduje zmiany wysokości wynagrodzenia pracowników wynagradzanych miesięcznie.

§ 3. 1. Pracownikom przysługuje płatny urlop dodatkowy w wymiarze 10 dni roboczych w każdym roku kalendarzowym. Prawo do pierwszego płatnego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu jednego roku.

2. Urlopu dodatkowego udziela się, w zależności od wskazań lekarza, łącznie z urlopem wypoczynkowym lub oddzielnie; urlop dodatkowy nie może być dzielony na części.

§ 4. Jeżeli przepisy szczególne przewidują korzystniejszy dla pracowników wymiar czasu pracy niż określony w § 1, mają zastosowanie te przepisy.

§ 5. Okres zatrudnienia przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zalicza się do okresu, od którego uzależnione jest nabycie prawa do pierwszego płatnego urlopu dodatkowego wymienionego w § 3.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski